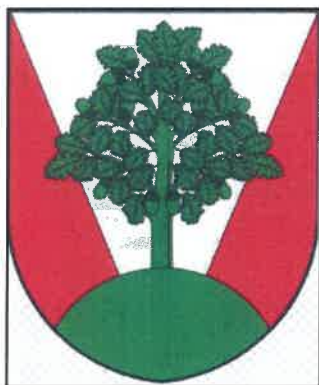
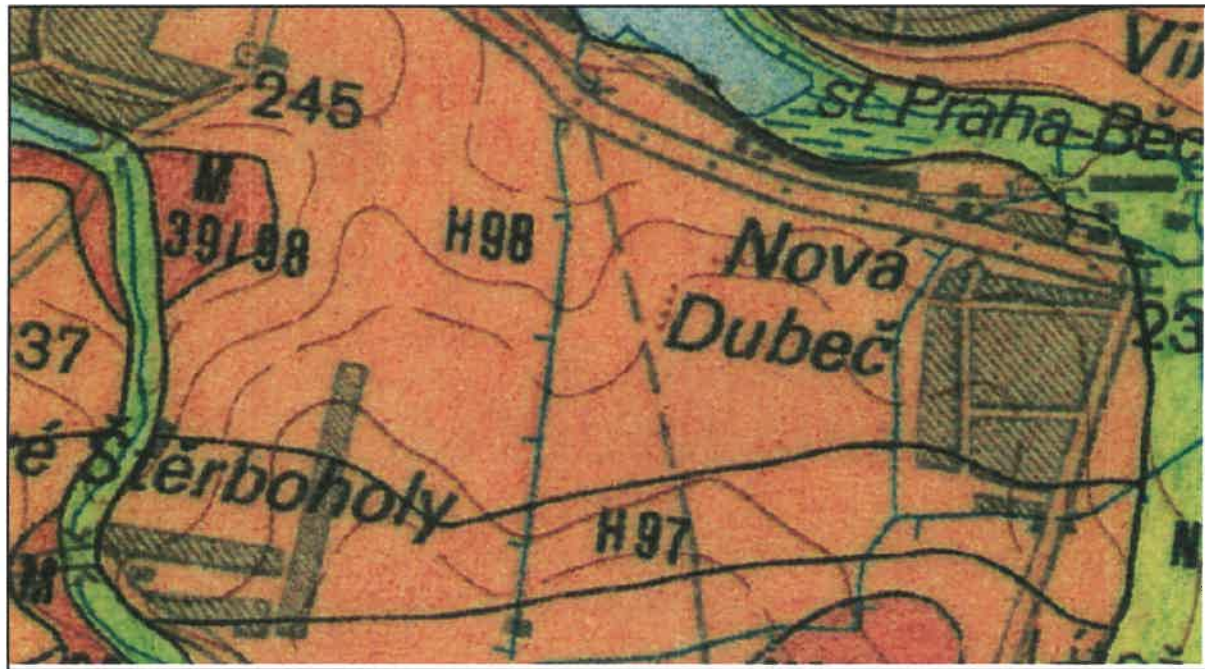

Pedologický průzkum zemědělských pozemků v k.ú. Dubeč, okres Hlavní město Praha

**odborná expertiza v oblasti
ochrany zemědělského půdního fondu**

Objednatel: Městská část Praha - Dubeč
Starobudečská 401/36
Dubeč
107 00 Praha 112

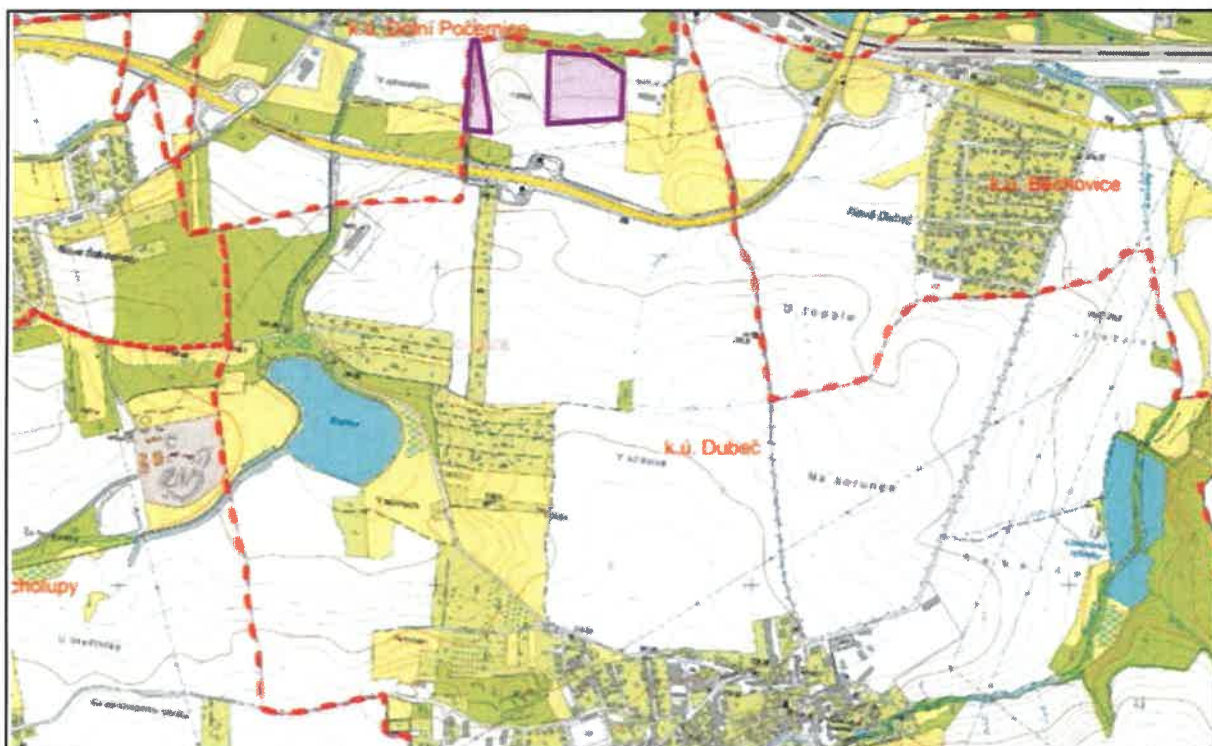
1. Předmět odborné expertizy:

Posoudit půdní podmínky na zemědělských pozemcích v katastrálním území Dubeč pro účely dalšího řízení dle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění platných předpisů.

2. Řešení odborné expertizy:

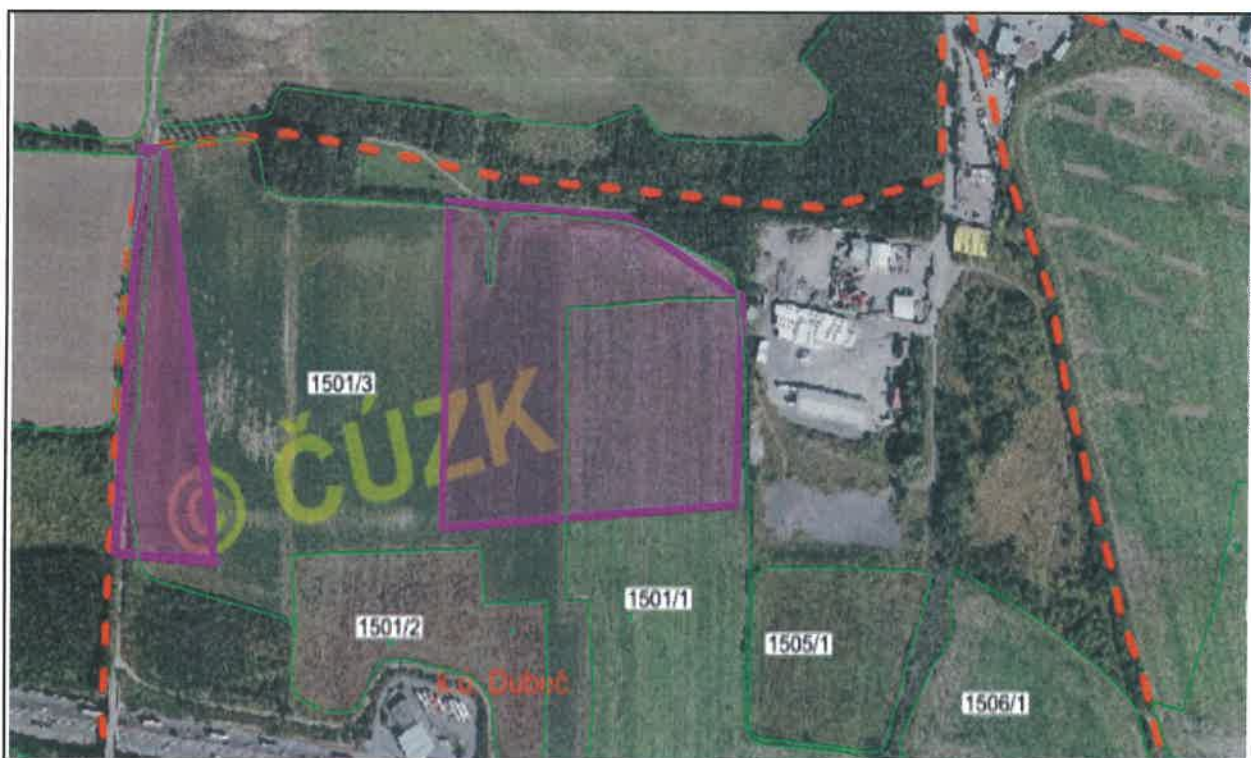
2.1. Umístění posuzované lokality v krajinném prostoru:

Poloha posuzovaných lokalit v daném krajinném prostoru je zřejmá z tohoto snímku základní mapy :

Posuzované lokality se tak nachází severně od sídelního útvaru Dubeč, a to v těsné blízkosti katastrální hranice mezi katastry Dubeč a Dolní Počernice.

Předmětem posouzení jsou části pozemků KN p.č. 1856/52, 1856/38, 1856/28, 1856/58 a 1856/80 vše orná půda v k.ú. Dubeč, které jsou součástí půdních bloků č. 1501/1 a 1501/3 (viz. mapový podklad ze systému LPIS) a jejichž celková výměra činí cca 6,1 ha.

Podklad ze systému LPIS

Lokalita v západní části půdního bloku 1501/3 R je východním okrajem vymezeného polygonu BPEJ č. 2.61.00 a západním okrajem vymezeného polygonu BPEJ č. 2.26.11. Pozemek je využíván jako orná půda. Výměra této lokality činí cca 1,4 ha.

Lokalita ve východní části půdního bloku 1501/3 R a severní části půdního bloku 1501/1 je téměř výhradně tvořena polygonem BPEJ č. 2.61.00. Pozemek je využíván jako orná půda. Výměra této lokality činí cca 4,7 ha.

2.2. Základní charakteristiky posuzovaného území

Klimatické poměry:

Posuzované území se nachází v klimatické teplé oblasti, s mírnou zimou a mírně teplým a suchým létem, s krátkými mírně teplými přechodovými obdobími a s krátkou suchou zimou. Průměrná roční teplota na meteorologické stanici Klementinum činí 9,4 °C, teplota v létě je v průměru cca 20,5°C a zimní -0,5°C. Ročně zde spadne přibližně 487 mm srážek, většinou v podobě deště.

Klimatická charakteristika oblasti:	
Počet letních dnů	50 - 60
Počet dnů s průměrnou teplotou 10°C a více	160 - 170
Počet mrazových dní	100 - 110
Počet ledových dní	30 - 40
Průměrná teplota vzduchu v lednu	-2 - -3°C
Průměrná teplota vzduchu v červenci	18 - 19°C
Průměrná teplota vzduchu v dubnu	8 - 9°C
Průměrná teplota vzduchu v říjnu	7 - 9°C
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	90 - 100
Srážkový úhm ve vegetačním období (mm)	350 - 400
Srážkový úhm v zimním období (mm)	200 - 300
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	40 - 50
Počet zamračených dní	120 - 140
Počet jasných dní	40 - 50

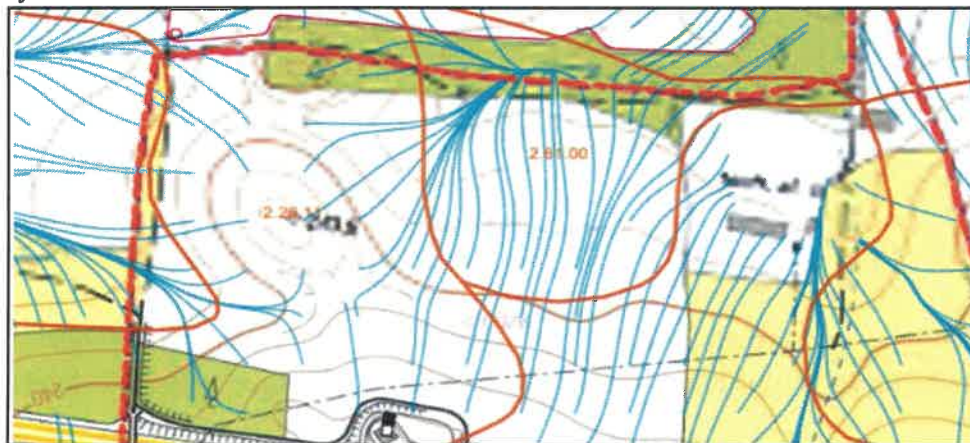
Geomorfologie:

Začlenění zájmového území dle geomorfologické mapy:	
Systém	Hercynský systém
Provincie	Česká vysočina
Subprovincie	Poberounská soustava
Oblast	Brdská oblast
Celek	Pražská plošina
Podcelek	Říčanská plošina
Okrsek	Uhřetěveská plošina.

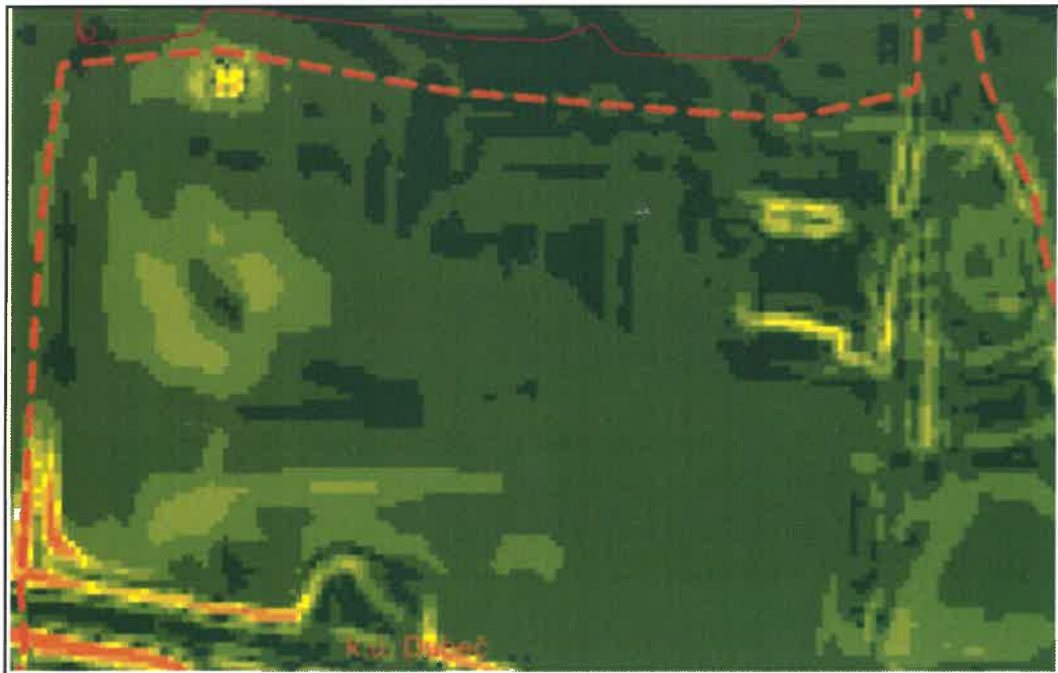
Orografie (reliéf zemského povrchu):

Celé posuzované území je z hlediska bonitačního systému považováno na většině své plochy za téměř rovinu se sklonem do 3° se všesměrnou expozicí. V případě lokality v západní části půdního bloku 1501/3 R se jedná o území, které je součástí mírného svahu s délkou cca 100 m, sklonem 2,7° a západní expozicí. V případě lokality ve východní části půdního bloku 1501/3 R a severní části půdního bloku 1501/1 se jedná o území, které je součástí velmi mírného svahu s délkou cca 400 m, sklonem 1,25° a severní expozicí.

O expozici posuzovaných ploch a směru odtoku dešťové vody z těchto ploch vypovídají odtokové linie ze systému LPIS:

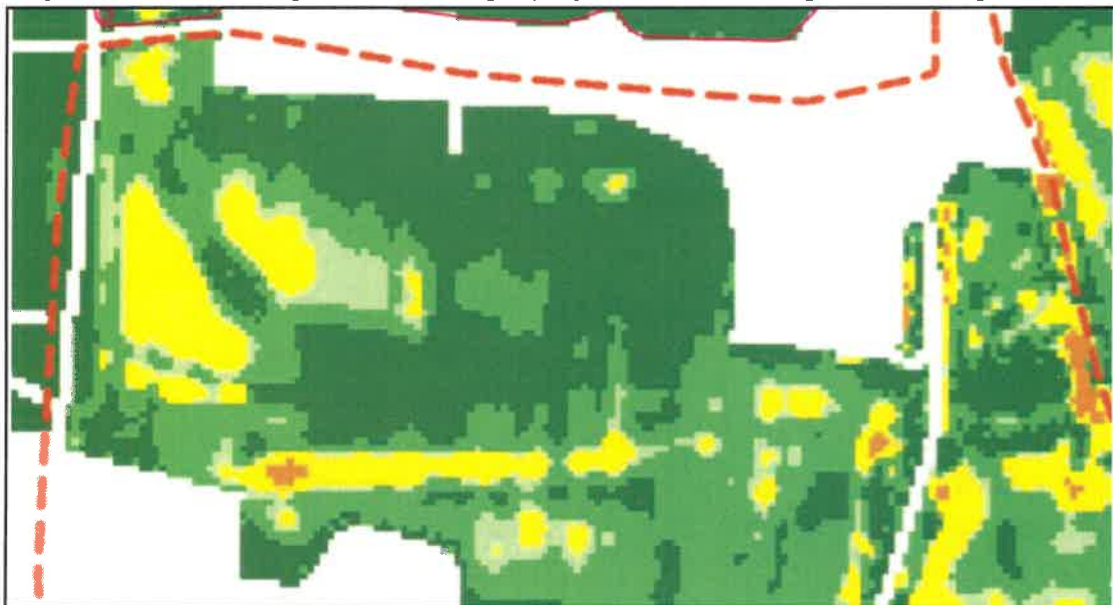

Svažitost území zachycuje rovněž tento podklad:

Podklad ze systému LPIS

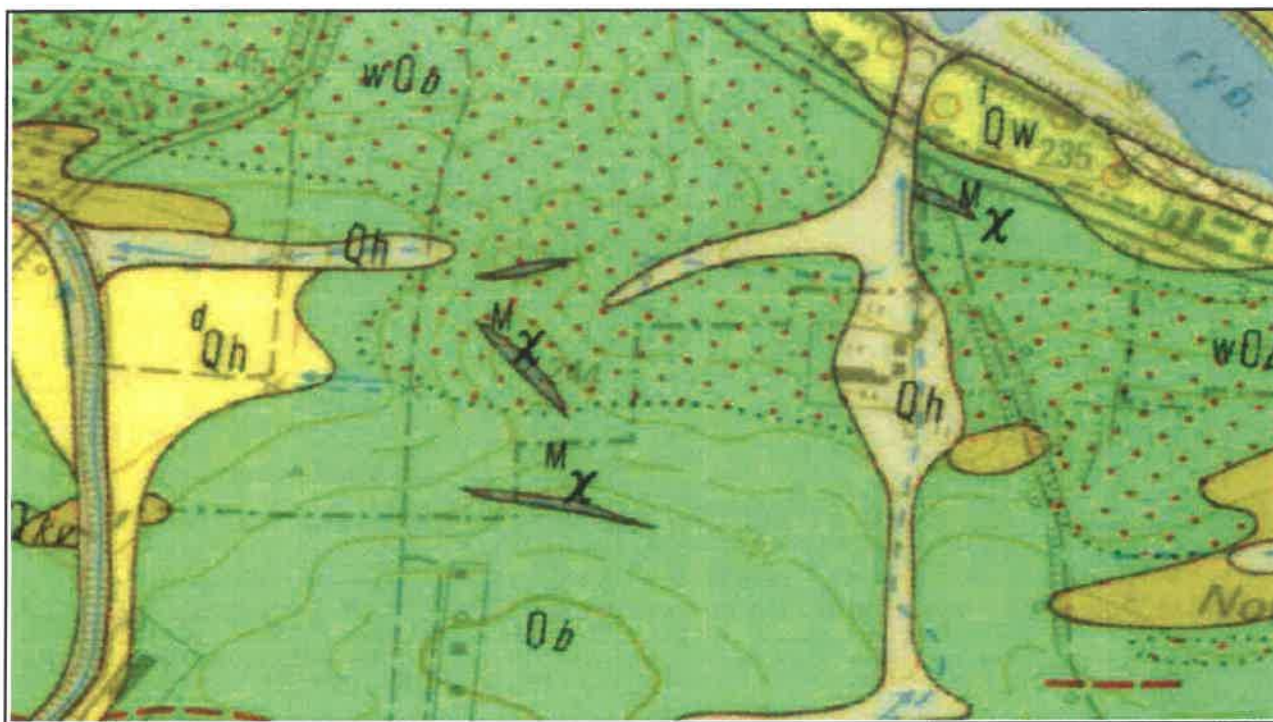
S výše uvedenou orografií souvisí i projevy vodní eroze na posuzované ploše:

Podklad ze systému LPIS

Geologické poměry:

Z regionálně geologického hlediska je zájmové území součástí jihozápadního okraje české křídové tabule. Geologický podklad tvoří tmavošedé jílovité břidlice (viz. níže).

Mapový podklad od České geologické služby

Legenda:

Ob tmavošedé jílovité břidlice

Qh – deloviofluviální, převážně písčitohlinité sedimenty

Hydrologické poměry:

Režim podzemní vody je v prostoru zájmového území výrazně ovlivněn jeho celkovou geologickou stavbou. Hydrogeologické poměry území jsou závislé především na propustnosti horninového prostředí, morfologii terénu a velikosti zdroje podzemní vody (infiltrační oblasti), zde jsou však prioritně ovlivňovány souvislým a rozsáhlejším výskytem svrchnokřídových sedimentů. Pro hydrogeologické poměry zájmové území, budovaného cenomanskými sedimenty, je rozhodující střídání poloh propustných a nepropustných typů hornin. Pískovce vykazují průlinovou propustnost, která může být podstatně zvýšena sítí otevřených puklin. Jílovce resp. prachovce jsou pro vodu prakticky nepropustné a jsou často významným vodonosným horizontem zadržujícím podzemní vodu.

Pedologické poměry:

V posuzovaném území se z hlediska platného bonitního operátu nachází dvě skupiny půd dle Metodiky mapování a aktualizace bonitovaných půdně ekologických jednotek, čtvrté a přepracované vydání, Ivan Novotný, Jan Vopravil a kolektiv, Praha 2013:

Jedná se o:

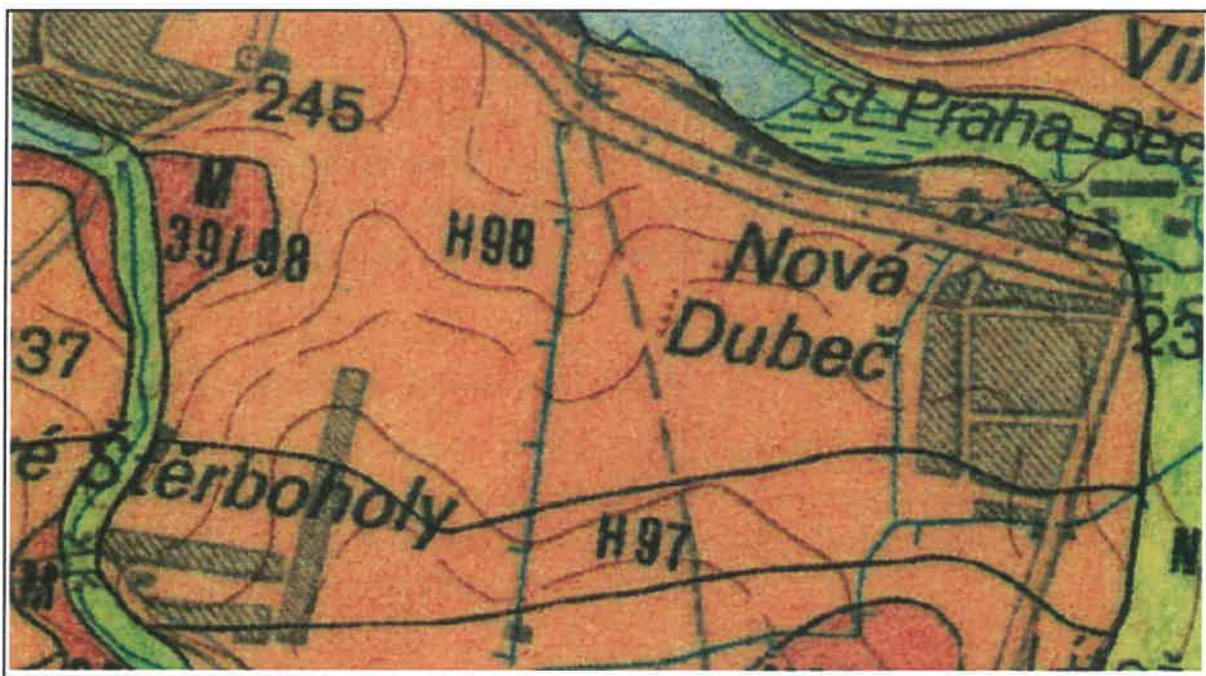
- skupinu černic, která je zastoupena BPEJ č. 2.61.00
- skupinu kambizemí (hnědých půd), která je zastoupena BPEJ č. 2.26.01 a 2.26.11

Prostorové zastoupení těchto BPEJ v posuzovaném a navazujícím území je patrné z tohoto mapového podkladu :

Mapový podklad z GIS SPÚ

O pedologické charakteristice posuzovaných lokalit hovoří i tento mapový podklad od České geologické služby:

Na mapovém podkladu jsou pouze kambizemě na jílovité břidlici (H98). S černicemi zde není rozhodně počítáno.

1	V	2	K	3	Kh	4	R	5	Q	6	Qh	7	Xž
8	Č	9	Čk	10	Čd	11	Čl	12	Če	13	M	14	Mč
15	I	16	H	17	Ht	18	Ha	19	Hag	20	Hn	21	H
22	Hč	23	Bh	24	Pf	25	PG	26	N	27	NG	28	L
29	G	30	Gh	31	Gs								

PŮDNÍ JEDNOTKY: 1 - V - surová půda; 2 - K - ranker; 3 - Kh - ranker hnědý; 4 - R - rendzina; 5 - Q - pararendzina; 6 - Qh - pararendzina hnědá; 7 - Xž - antropogenní půda zavážková; 8 - Č - černozem; 9 - Čk - černozem karbonátová; 10 - Čd - černozem degradovaná; 11 - Čl - černozem lužní; 12 - Če - černozem-erozní formy; 13 - M - hnědozem; 14 - Mč - hnědozem černozemní; 15 - I - illimerizovaná půda; 16 - H - hnědá půda; 17 - Ht - hnědá půda eutrofní; 18 - Ha - hnědá půda kyselá; 19 - Hag - hnědá půda kyselá oglejená; 20 - Ho - hnědá půda silně kyselá; 21 - H - hnědá půda na píscích a štěrkopíscích; 22 - Hč - hnědá půda černozemní; 23 - Bh - pelosol hnědý; 24 - Pf - podzol železitý; 25 - PG - podzol glejový; 26 - N - nivní půda; 27 - NG - nivní půda glejová; 28 - L - černice; 29 - G - glej; 30 - Gh - glej hnědý; 31 - Gs - semiglej.

PŮDOTVORNÉ SUBSTRÁTY: 2 - zavážky; 4 - nivní uložení nekarbonátové lehčí; 6 - nivní uložení nekarbonátové střední; 12 - deluviofluviální uložení nekarbonátové střední; 16 - terasové písky nekarbonátové; 18 - terasové štěrky nekarbonátové; 19 - výrazně skeletovité svahoviny z převážně karbonátového a karbonátově-silikátového materiálu; 21 - výrazně skeletovité svahoviny z převážně neutrálního až kyselého materiálu; 34 - hlinité spraše; 36 - sprašové hlíny; 39 - polygenetické hlíny kyselé; 62 - předkvartérní písky nekarbonátové; 68 - neutrální intruziva; 70 - lávové bazické efuziva; 73 - popelová a smíšená bazická efuziva; 83 - vápence; 87 - vápnité pískovce; 89 - opuky; 90 - vápnité břidlice normální; 91 - vápnité břidlice jílovité; 92 - slínovce (slíny); 94 - pískovce; 96 - droby paleozoické; 96' - droby proterozoické; 97 - břidlice normální až fylitické paleozoické; 97' - břidlice normální až fylitické proterozoické; 98 - břidlice jílovité; 99 - jílovce; 101 - bulžníky, křemence.

Z bonitované půdně ekologické jednotky přiřazené k předmětným pozemkům vyplývá dle vyhlášky Ministerstva zemědělství číslo 227/2018 Sb., o charakteristice bonitovaných půdně ekologických jednotek a postupu pro jejich vedení a aktualizaci charakteristika posuzovaných ploch z hlediska jejich genetického půdního představitele dle Taxonomického klasifikačního systému půd ČR, svažitosti, expozice, skeletovitosti a hloubky půdy a příslušnosti ke klimatickému regionu (KR).

Bonitovaná půdně ekologická jednotka číslo 2.61.00

Hlavní půdní jednotka číslo 61 je charakterizována následovně: Černice pelické i černice pelické karbonátové na nivních uloženinách, sprašových a soliflukčních hlínách, spraších, jílech i slínech, flyši, limnickém terciéru, těžké i velmi těžké, bez skeletu až slabě skeletovité, sklon k převlhčení.

Svažitost a expozice jsou charakterizovány společným kódem číslo 0, což odpovídá úplné rovině až rovině se všesměrnou expozicí.

Skeletovitost a hloubka půdy jsou charakterizovány společným kódem číslo 0, což odpovídá hlubokému půdnímu profilu bez skeletovitosti.

2.3. Stávající zařazení pozemků do tříd ochrany zemědělské půdy dle bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ).

Zařazení posuzovaného polygonu BPEJ č. 2.61.00 do tříd ochrany zemědělských půd je provedeno v souladu s vyhláškou číslo 48/2011 Sb. o stanovení tříd ochrany, ve znění vyhlášky č. 150/2013 Sb. následovně:

BPEJ	třída ochrany
-------------	----------------------

2.61.00	II.
---------	-----

V souladu s metodickým pokynem odboru ochrany lesa a půdy Ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 1. října 1996 číslo jednací OOLP/1067/96 k odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu podle zákona číslo 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, jsou:

do II. třídy ochrany zemědělských půd zařazeny zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně zemědělského půdního fondu jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné.

2.4. Pedologický průzkum posuzovaných lokalit

Posouzení předmětných lokalit ve vazbě na KPP

Na posuzovaných plochách je v katastru nemovitostí evidován v absolutní většině kód BPEJ č. 2.61.00. Jedná se o 5-ti místný kód, kde první číslice vyjadřuje příslušnost ke klimatickému regionu, druhá a třetí číslice určuje hlavní půdní jednotku klasifikační soustavy, čtvrtá číslice stanovuje stupeň sklonitosti a příslušnou expozici ke světovým stranám, pátá číslice vyjadřuje hloubku půdy a skeletovitost půdního profilu.

Zastoupení stávajících polygonů BPEJ zobrazuje následující letecký snímek s polygony BPEJ:

V roce 1962 proběhl v katastrálním území Dubeč Komplexní průzkum půd (KPP). Základní sondy provedené v rámci tohoto průzkumu jsou zobrazeny v tomto mapovém podkladu, ze kterého vyplývá, že v posuzovaném území nebyla provedena v rámci KPP žádná sonda.

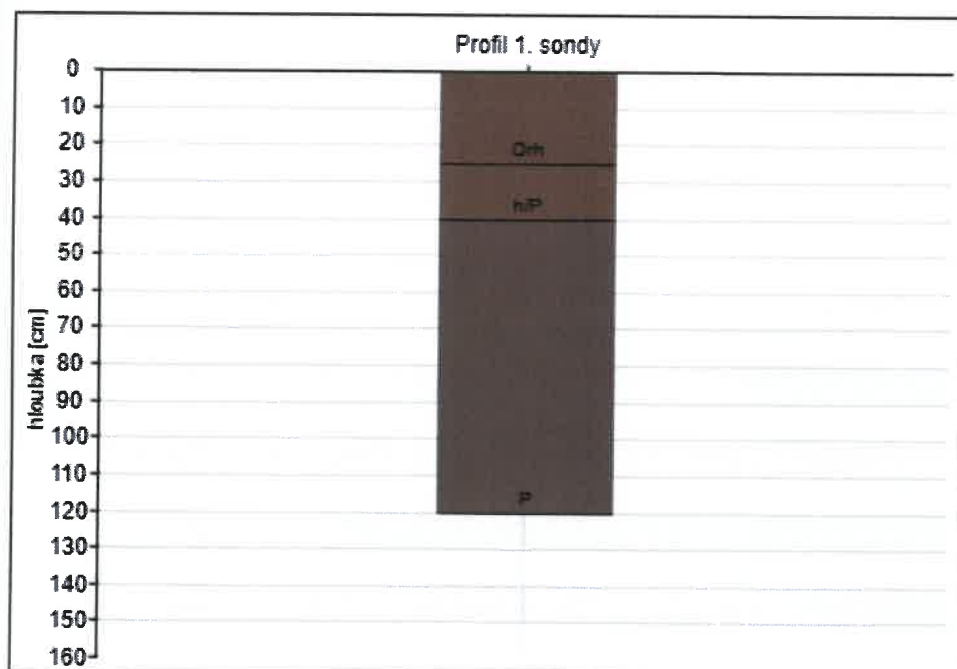
Snímek níže zachycuje polohu základní sondy v rámci KPP, která byla provedena nejbližší mezi posuzovanými lokalitami.

Toto je popis k provedené základní sondě č. ZXXX-007 z roku 1962:

Hospodářský obvod:	020 ČSSS Xaverov F Dolní Počernice
Název sondy:	ZXXX-007
Klasifikace půdy: ☐	<u>HP hnědá půda typická (nasycená)</u>
Půdotvorný substrát: ☐	44 břidličná souvrství staršího paleozoika a kulmu-bez určení
Erozní forma: ☐	bez eroze
Hloubka půdy: ☐	středně hluboká
Zrnitost: ☐	JH jílovitohlinitá
Skeletovitost: ☐	-
Uhličitany [cm]: ☐	ne
Podzemní voda [cm]: ☐	ne
Provedené meliorace: ☐	ne
Datum průzkumu: ☐	1962

Zdroj: Archív KPP

Zdroj: Archív KPP

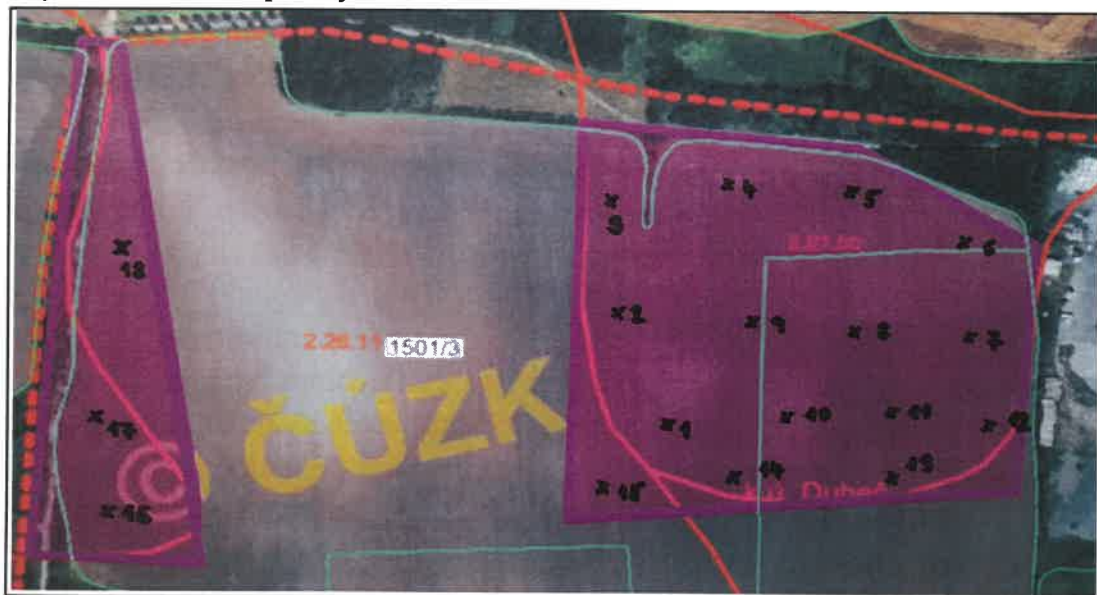
Výšková poloha povrchu	Výšková poloha horizontu	Morfologický popis genetických horizontů					Výšková poloha v cm
		horizont	struktura	drůb	vzhled konečnice	novotvary, příměsi, jiné známky a vztahy	
100	100	h1	h1	zh	slabo	na gřmí skeleton	0-24
90	90	h2	h2	zh	vel. T.	rozpadl. slabo	
80	80	h3	h3	zh	cello	pro hustlin příchodem	
70	70	h4	h4	zh	cello	slabo	
60	60	h5	h5	zh	cello	slabo	0-24
50	50	h6	h6	zh	cello	slabo	
40	40	h7	h7	zh	cello	slabo	
30	30	h8	h8	zh	cello	slabo	
20	20	h9	h9	zh	cello	slabo	0-24
10	10	h10	h10	zh	cello	slabo	
0	0	h11	h11	zh	cello	slabo	
		h12	h12	zh	cello	slabo	

Zdroj: Archív KPP

Vlastní terénní práce - sondáže

Samotný terénní průzkum a vyhodnocení půdních sond proběhlo v souladu s Taxonomickým klasifikačním systémem půd ČR a platnou Metodikou mapování a aktualizace BPEJ. Během terénního šetření bylo provedeno celkem 18 půdních vpichů na ploše cca 61.000 m².

Lokalizace provedených půdních vpichů v rámci provedeného bonitačního průzkumu pro potřeby této znalecké expertizy:

Před samotným popisem pedologického průzkumu je nutné uvést tyto základní charakteristiky.

Černice CC

Spolu s černozemí patří do referenční třídy Černosoly.

Hlubokohumózní (0,4–0,6 m) semihydromorfní půdy vyvinuté z nezpevněných karbonátových nebo alespoň sorpčně nasycených substrátů s černickým horizontem Acn, s třetím stupněm hydromorfismu, indikovaným vyšším obsahem humusu než mají okolní černozemě a redoximorfními znaky v humusovém horizontu (bročky) a v substrátu (skvrnitost). Vyskytují se v depresních polohách černozemních oblastí a na těžších substrátech v relativně humidnější oblasti rozšíření černozemních půd B 2–4, Ko 2–3, Ku 3–4.2. Stratigrafie : Acn–ACg–Cg.

Černice má horizont Ac mělký a je ovlivněna vodou. To se projevuje znaky hydromorfismu v profilu, jako jsou bročky v humusovém horizontu, vyšší obsah uhlíku v horizontu A než je tomu u černozemí, či mramorování v horizontu C (Cg).

Černice se vyskytují v depresních polohách černozemí a v oblastech s vyššími úhrny srážek. Podle WRB se řadí do skupiny *pheozemí*, které v podstatě ohraničují oblast černozemí směrem k více oceánickému klimatu. WRB dále rozlišuje takzvané *kaštanozemě* (kastanozems), které naopak lemují oblasti černozemí směrem do aridních oblastí kontinentů. Mají světlejší barvu horizontu A, jsou úrodné, ale výnosy z nich jsou výrazně limitovány suchem v letních obdobích.

Kambizemě KA

Půdy se stratigrafií O-Ah nebo Ap- Bv- IIC, s kambickým hnědým (braunifikovaným) horizontem, vyvinutém převážně v hlavním souvrství svahovin magmatických, metamorfických a sedimentárních hornin, ale i jim odpovídajících souvrstvích, např. v nezpevněných lehčích až středně těžkých sedimentech. I výrazněji vyvinuté pedy v kambickém horizontu postrádají jílové povlaky – argilany.

Půdy se vytvářejí hlavně ve svažitých podmínkách pahorkatin, vrchovin a hornatin, v menší míře (sytké substráty) v rovinatém reliéfu. Vznik těchto půd z tak pestrého spektra substrátů podmiňuje jejich velkou rozmanitost z hlediska trofismu, zrnitosti a skeletovitosti, při uplatnění více či méně výrazného profilového zvrstvení zrnitosti, skeletovitosti, jakož i chemických (biogenní prvky, stopové potenciálně rizikové prvky) a fyzikálních vlastností (ulehlost bazálníhosouvrství, ovlivňující laterální pohyb vody v krajině). V hlavním souvrství dochází obecně k posunu zrnitostního složení do střední kategorie v relaci k bazálnímu souvrství, k čemuž přispívá i jejich obohacení prachem.

Půdy se dále vyskytují v širokém rozmezí klimatických a vegetačních podmínek, v klimatických regionech B 2-8, Ko 2-8, Ku 3-6.2-4(5) a vegetačních stupních 6 u eubazických a mesobazických kambizemí a B 8-10, Ko 4-9, Ku 6-8.5-7 a vegetačních

stupních 6-7. Vyznačují se mesickým až frigidním teplotním a udickým až perudickým hydrickým režimem. Výskyt půd v takto širokém rozmezí klimatických a vegetačních podmínek určuje difference v akumulaci humusu a jeho kvalitě, ve vyluhování půdního profilu, zvětrávání, braunifikaci, v interakci s vlastnostmi substrátů.

Podle specifických substrátových, klimatických a vegetačních podmínek nalézáme u kambizemí veškeré formy nadložního humusu. Vedle běžného horizontu Ah je možný vznik melanického, umbrického i andického humusového horizontu, určujícího variety až subtypy kambizemí. Směrem k chladnějším a humidnějším oblastem narůstá obsah humusu v ornicích (1-6%) i v horizontech Bv (0,4 až nad 1,0 %). Spolu s tím se při narůstání acidifikace snižuje poměr HK : FK, zvyšuje podíl slaběji vázaných HK a volných agresivních FK, migrujících do horizontu Bv a zvyšuje se barevný kvocient Q4/6 jako indikátor slabé kondenzace humusových látek. Obsah a kvalita humusu stoupá od nejlehčích k těžším půdám a půdám z eutrofních substrátů.

Široká škála substrátů a klimatických podmínek se odráží v nasycenosti sorpčního komplexu. Podle nasycenosti V_M v horizontu Bv můžeme půdy zařadit k eu- ($V_M > 60$ %), meso - (60-35%) až oligobázickému (< 35 %)stadiu. V diagnostice těchto stadií nám pomáhá nasycenost sorpčního komplexu výměnným hliníkem. Acidifikace se odráží i v nárůstu amorfního Feo a na pH závislé KVK.

Při popisu stratigrafie jednotlivých půdních profilů u provedených pedologických sond jsou používány označení jednotlivých půdních horizontů v souladu s TKS. Konkrétně se jedná o:

Ap – patří mezi organominerální horizonty (epipedony), což jsou horizonty s biogenní, případně antropickou akumulací humifikovaných organických látek. Specifické humusové látky zde tvoří vazby s minerálními koloidy. Množství nerozložených organických látek se pohybuje do 50 %. Horizont Ap patří v rámci organominerálních horizontů do skupiny tzv. kulturních humózních horizontů a byl vytvořen orbou a běžnou kultivací.

Bv – patří mezi podpovrchové horizonty, které leží pod horizonty biogenní akumulace organických látek. Horizont Bv patří v rámci podpovrchových horizontů do skupiny kambických (metamorfických) horizontů. Kambické (metamorfické) horizonty představují metamorfické anhydromorfní horizonty bez výrazné biogenní akumulace humusu, bez výraznějších projevů iluviace koloidů, charakterizované alespoň jedním z těchto procesů: přeměna vnitřní stavby, tvorba pedů, rozpuštění, redistribuce a vyluhování karbonátů, hydrolyza minerálů při uvolnění Fe, Mn, Al i iontů alkálií a alkalických zemin (vyluhování jednomocných a dvojmocných iontů) a přeměně jílových minerálů. Horizont Bv, tzv. hnědý má často zvýšený obsah prachu a posun zrnitosti do stření úrovně oproti níže ležícímu substrátu.

C – půdotvorný substrát

Zrnitost je popisována v souladu se sedmičlennou klasifikační stupnicí prof. V. Nováka:

P- písčité půdy (obsah částic menších 0,01 mm do 10%)

HP – hlinitopísčité půdy (obsah částic menších 0,01 mm 10-20%)

PH – písčitohlinité půdy (obsah částic menších 0,01 mm 20-30%)

H – hlinité půdy (obsah částic menších 0,01 mm 30-45%)

JH – jílovitohlinité půdy (obsah částic menších 0,01 mm 45-60%)

JV – jílovité půdy (obsah částic menších 0,01 mm 60-75%)

J – jíl (obsah částic menších 0,01 mm nad 75%)

Na základě provedených půdních vpichů lze dále konstatovat následující:

Lokalita v západní části půdního bloku 1501/3 R je východním okrajem vymezeného polygonu BPEJ č. 2.61.00 a západním okrajem vymezeného polygonu BPEJ č. 2.26.11.

Pozemek je využíván jako orná půda. Výměra této lokality činí cca 1,4 ha. Na předmětné ploše byly provedeny 3 sondy.

Sondy č. 16 a 17 sondy byly provedeny v rámci polygonu BPEJ č. 2.61.00 a sonda č. 18 v rámci polygonu 2.26.11.

Reprezentativní půdní profil na posuzované ploše

Vzhledem ke skutečnosti, že provedené sondy vykazují stejnou stratigrafii půdního profilu, není nutno pedologicky popisovat každou provedenou sondu individuálně. Celkově lze konstatovat, že u provedených sond byla mocnost orničního horizontu Ap v rozmezí 20-22 cm a v zrnitostní kategorii H/JH, podpovrchový diagnostický horizont – kambický (metamorfický) horizont – hnědý Bv má mocnost v rozmezí 17-23 cm a zrnitost JH/JV. V hloubce 37-45 cm následuje substrát, kterým jsou šedé jílovité břidlice.

Jedná o půdy se stratografií půdního profilu Ap – Bv – C, což odpovídá kambizemi modální eubazické a mezobazické, včetně slabě oglejených variet na břidlicích, které v rámci bonitačního systému zemědělských půd spadají do hlavní půdní jednotky (HPJ) 26.

Lokalita ve východní části půdního bloku 1501/3 R a severní části půdního bloku 1501/1 je téměř výhradně tvořena polygonem BPEJ č. 2.61.00. Pozemek je využíván jako orná půda. Výměra této lokality činí 4,7 ha. Na této ploše bylo provedeno 15 sond.

Sondy č. 1-14 sondy byly provedeny v rámci polygonu BPEJ č. 2.61.00 a sonda č. 15 v rámci polygonu 2.26.11.

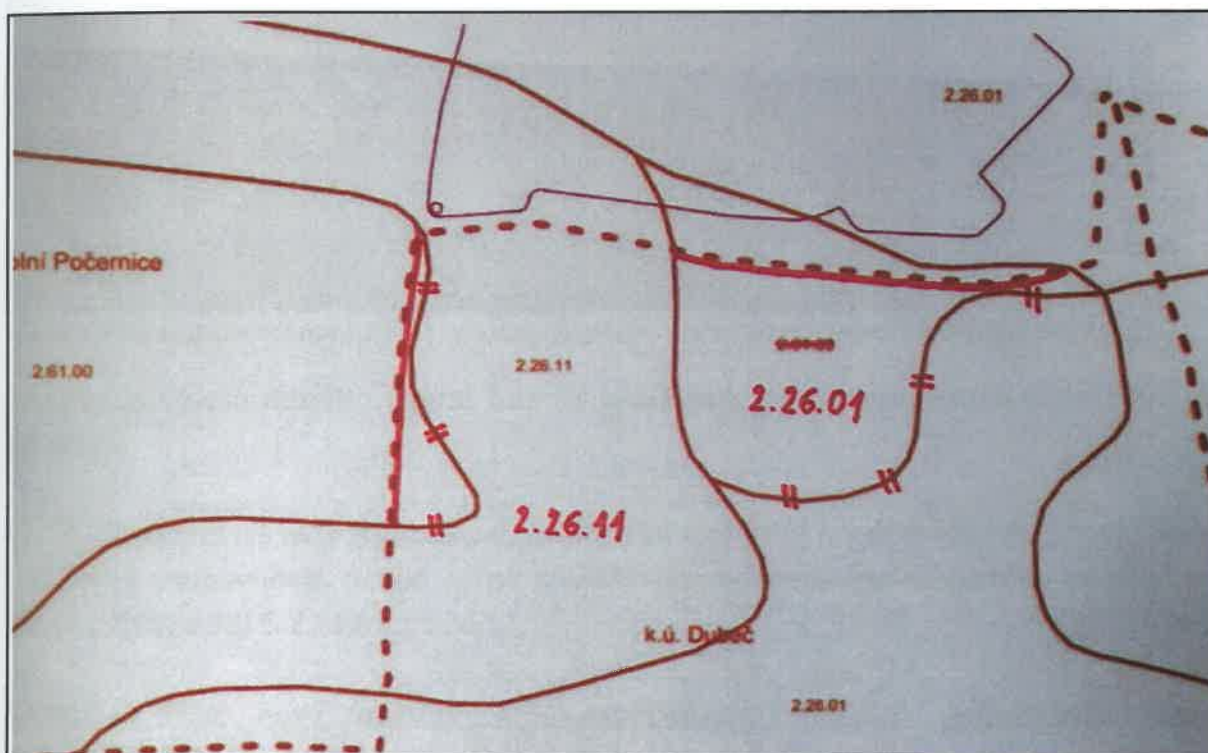
Vzhledem ke skutečnosti, že provedené sondy vykazují stejnou stratigrafii půdního profilu, není nutno pedologicky popisovat každou provedenou sondu individuálně. Celkově lze konstatovat, že u provedených sond byla mocnost orničního horizontu Ap v rozmezí 18-24 cm a v širším zrnitostním spektru zahrnujícím kategorie PH/H/JH, podpovrchový diagnostický horizont – kambický (metamorfický) horizont – hnědý Bv má mocnost v rozmezí 15-18 cm a zrnitost JH/JV. V hloubce 36-42 cm následuje substrát, kterým jsou šedé jílovité břidlice.

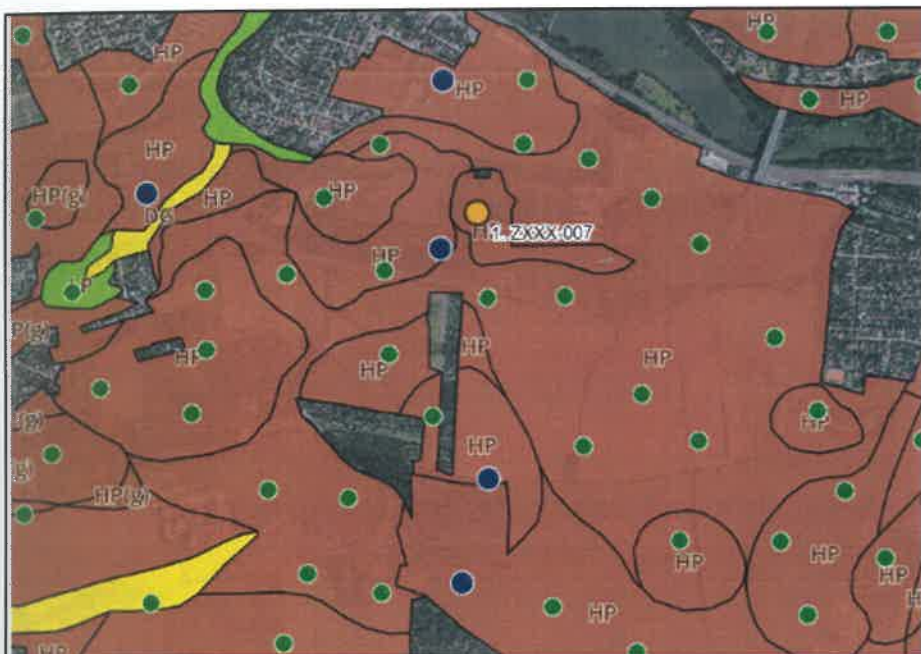
Reprezentativní půdní profil na posuzované ploše

Jedná o půdy se stratigafií půdního profilu Ap - Bv - C, což odpovídá kambizemí modální eubazické a mezobazické, včetně slabě oglejených variet na břidlicích, které v rámci bonitačního systému zemědělských půd spadají do HPJ 26.

Zastoupení nově vymezené BPEJ na základě provedeného terénního průzkumu je znázorněno na tomto mapovém podkladu:

Je vhodné připomenout, že přímo v posuzovaných lokalitách nebyla v minulosti provedena žádná sonda v rámci KPP z roku 1962 a rovněž v daném území neproběhla žádná celoplošná nebo částečná rebonitace. V blízkosti posuzovaných ploch byly provedeny v rámci KPP základní sondy, které potvrdily pouze přítomnost kambizemí na břidličnatém souvrství. Nebyl tedy žádný pedologický ani bonitační důvod, který by hovořil pro vymezení stávajících polygonů HPJ 61 v daném území. Vedle provedeného pedologického průzkumu, který prokázal pouze přítomnost kambizemě modální eubazické a mezobazické, včetně slabě oglejených variet na břidlicích, je dalším argumentem pro chybné vymezení polygonu HPJ 61 v daném území také orografie předmětného území, neboť pedogeneze černic se váže na depresní polohy černozemních oblastí (kolem vodních toků), kdežto posuzované území je součástí velmi mírného svahu se severní, popř. západní expozicí a nejedná se o černozemní oblast, ale právě o rozsáhlou oblast kambizemí (viz. níže).

Mapový podklad ze systému KPP (zdroj: VÚMOP, v.v.i.) zachycuje posuzovanou plochu v rámci rozsáhlé kambizemní oblasti

Rovněž geologie daného území hovoří jasně pro kambizem modální na jílovité břidlici.

Závěrem lze tedy konstatovat, že aktuální stav BPEJ neodpovídá stavu vedenému v katastru nemovitostí, neboť se na základě provedeného pedologického průzkumu jedná o kódy BPEJ č. 2.26.01 a 2.26.11.

Charakteristika nově navržených genetických půdních představitelů na posuzované ploše

Z bonitované půdně ekologické jednotky přiřazené k předmětným pozemkům vyplývá dle vyhlášky Ministerstva zemědělství číslo 227/2018 Sb., o charakteristice bonitovaných půdně ekologických jednotek a postupu pro jejich vedení a aktualizaci charakteristika posuzovaných ploch z hlediska jejich genetického půdního představitele dle Taxonomického klasifikačního systému půd ČR, svažitosti, expozice, skeletovitosti a hloubky půdy a příslušnosti ke klimatickému regionu (KR).

Bonitovaná půdně ekologická jednotka číslo 2.26.01

Hlavní půdní jednotka číslo 26 je charakterizována následovně: Kambizemě modální eubazické a mezobazické, včetně slabě oglejených variet na břidlicích, hadcích, slaběji bazických horninách, popřípadě nerozlišitelném střídání hornin bazických s neutrálními až kyselými (např. jílovské pásmo, některé metamorfované diabasy apod.) převážně středně těžké, až středně skeletovité, s příznivými vláhovými poměry.

Svažitost a expozice jsou charakterizovány společným kódem číslo 0, což odpovídá úplné rovině až rovině se všesměrnou expozicí.

Skeletovitost a hloubka půdy jsou charakterizovány společným kódem číslo 1, což odpovídá středně hlubokému až hlubokému půdnímu profilu bez skeletovitosti, popř. s příměsí.

Bonitovaná půdně ekologická jednotka číslo 2.26.11

Hlavní půdní jednotka číslo 26 je charakterizována následovně: Kambizemě modální eubazické a mezobazické, včetně slabě oglejených variet na břidlicích, hadcích, slaběji bazických horninách, popřípadě nerozlišitelném střídání hornin bazických s neutrálními až kyselými (např. jílovské pásmo, některé metamorfované diabasy apod.) převážně středně těžké, až středně skeletovité, s příznivými vláhovými poměry.

Svažitost a expozice jsou charakterizovány společným kódem číslo 1, což odpovídá mírnému svahu (3 – 7°) a všesměrné expozici, popř. jih, východ a západ, sever.

Skeletovitost a hloubka půdy jsou charakterizovány společným kódem číslo 1, což odpovídá středně hlubokému až hlubokému půdnímu profilu bez skeletovitosti, popř. s příměsí.

Navržené zařazení řešených pozemků do tříd ochrany zemědělské půdy dle zjištěné bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ)

Navržené zařazení posuzovaných pozemků do tříd ochrany zemědělských půd je provedeno v souladu s vyhláškou číslo 48/2011 Sb. o stanovení tříd ochrany ve znění vyhlášky číslo 150/2013 Sb. následovně:

Navržené zařazení posuzované plochy do tříd ochrany zemědělských půd:

BPEJ	třída ochrany
2.26.01	III.
2.26.11	III.

Posuzované lokality tak obsahují půdy, které jsou v souladu s citovanou vyhláškou číslo 48/2011 Sb. o stanovení tříd ochrany, ve znění vyhlášky číslo 150/2013 Sb. zařazeny do III. třídy ochrany zemědělských půd.

V souladu s metodickým pokynem odboru ochrany lesa a půdy Ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 1. října 1996 číslo jednací OOLP/1067/96 k odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu podle zákona číslo 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, jsou:

Do III. třídy ochrany zemědělských půd sloučeny půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno územním plánováním využít pro event. výstavbu.

3. Závěr:

3.1. Nebyl shledán žádný pedologický, bonitační, orografický či geologický důvod, který by hovořil pro vymezení stávajících polygonů BPEJ č. 2.61.00 v posuzovaném území.

3.2. Provedený pedologický průzkum prokázal skutečný nesoulad mezi BPEJ evidovanými ve stávající databázi BPEJ a skutečným stavem v přírodě a navrhl nové uspořádání BPEJ v posuzovaném území, který hovoří jednoznačně ve prospěch kambizemí.

3.3. Předmětná odborná expertiza tak prokázala, že v posuzovaném území se ve skutečnosti nachází pouze půdy s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno územním plánováním využít pro event. výstavbu.

Odbornou expertizu jsem podal jako soudní znalec jmenovaný rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2004 č. j. Spr. 2712/2002 pro základní obor zemědělství, zemědělská odvětví různá se specializací ochrana zemědělského půdního fondu.

IV/2022

Ing. Jaroslav Čermák
Za Prachárnou 23
586 05 Jihlava